

Eelotsuse küsimus

Kas direktiivi 93/13/EMÜ⁽¹⁾, Euroopa Liidu lepingu artikli 19 lõike 1 teist taanet ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklit 47 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugused siseriiklikud õigusnormid, mis näevad seotud kohtuasjade puhul – eelkõige põhikohtuasjaga seotud käendusnõude puhul – ette nende kohtuasjade arutamise koos samas kohtus, kuigi selle tulemusena allub käendusnõue muule kohtule kui selle paiga kohus, kus on tarbija alaline elukoht või dokumentide kättetoimetamise koht?

⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ, ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT L 95, lk 29, ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Consiglio di Stato (Itaalia) 12. juunil 2017 – Mobit Soc.cons.arl versus Regione Toscana

(Kohtuasi C-350/17)

(2017/C 330/05)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Consiglio di Stato

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Mobit Soc.cons.arl

Vastustaja: Regione Toscana

Eelotsuse küsimused

1. Kas määruse (EÜ) nr 1370/2007⁽¹⁾ artikli 5 lõiget 2 (eelkõige mis puudutab selle punktides b ja d sõltuvale teenusepakkujale sätestatud keeldu osaleda hangetes *extra moenia*) tuleb kohaldada ka otselepingutele, mis on sõlmitud enne selle määruse jõustumist?
2. Kas teoreetiliselt on võimalik kvalifitseerida „sõltuvaks teenusepakkujaks“ selle määruse tähenduses ja võimaliku eesmärgi analoogia alusel kohtupraktikaga, mis käsitleb *in house providing*'i instituuti, avalik-õiguslik juriidiline isik, kellega riigiasutus on sõlminud otselepingu kohaliku transporditeenuse osutamiseks, kui esimene on teisega organisatoorsest ja kontrolli seisukohast otseselt seotud ning tema kapitali esindab (täielikult või osaliselt, viimasel juhul koos teiste riigiasutustega) riik ise?
3. Kas määruse (EÜ) nr 1370/2007 kohaldamisalasse kuuluvate teenuste kohta otselepingu sõlmimise korral kujutab asjaolu, et pärast seda asutab see riigiasutus avalik-õigusliku haldusasutuse, kellel on asjaomaste teenuste korraldamise volitused (kusjuures kontsessiooni andmise volitused jäävad ikka ainult riigile), asutuse, kes ei teosta mingit „sarnast kontrolli“ isiku üle, kellele on teenuste osutamine otse usaldatud, endast asjaolu, mille tõttu jääb kõnesolevate teenuste osutamise teatavale isikule usaldamine väljapoole määruse artikli 5 lõike 2 kohaldamisala?
4. Kas asjaolu, et sõlmitud otselepingu esialgne lõpp ületab 30-aastase tähtaja lõpu, mis saabub 3. detsembril 2039 (tähtpäev, mis tuleneb määruse (EÜ) nr 1370/2007 jõustumise kuupäevast), kujutab endast siiski asjaolu, mille tõttu on see otselepingu sõlmimine vastuolus põhimõtetega, mis on sätestatud selle määruse artiklis 5 koostoimes selle artikli 8 lõikega 3, või tuleb asuda seisukohale, et selle mittevastavuse parandab automaatselt kõikidel õiguslikel eesmärkidel vähendamine „*ex lege*“ (artikli 8 lõike 3 teine lõik) selle 30-aastase tähtajani?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2007. aasta määrus (EÜ) nr 1370/2007, mis käsitleb avaliku reisijateveoteenuse osutamist raudteel ja maanteel ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrused (EMÜ) nr 1191/69 ja (EMÜ) nr 1107/70 (ELT L 315, lk 1).